

finde ud af det i Skikkelighed og uden at revidere hele Jagtloven. Det drejer sig jo om nogle smaa Væsener, som ikke kunne hjælpe sig selv, saaledes som det blev sagt om Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, at de maa regulere deres Forhold selv, disse Væsener, her er Tale om, ere vi Mennesker nødte til at gøre noget for, thi ellers gaar det dem galt

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ja, den Tilladelse, som det ærede Medlem omtalte, og som Landbrugsministeriet har Ret til at give, den er ikke given, der er ikke givet nogen Tilladelse til at fange disse Smaafulge, og naar der altsaa handles med disse Fugle, saa sker det ganske rigtigt under Paaberaabelse af, at det er indførte Fugle, men jeg ser ikke, at Ministeriet har Ret til at standse denne Handel uden en Lovændring, og derfor er det min Opfattelse af dette Spørgsmaal, at en Lovændring paa dette Omraade rettest bør udsættes, indtil Jagtloven kommer til at foreligge. Jeg kan ikke se anderledes paa dette Spørgsmaal. Hvis det derimod kan oplyses, at den Handel, der har fundet Sted med disse Fugle, sker med Fugle, der ere fangede her i Landet, saa er vedkommende jo hjemfalden til Straf og kan blive straffet.

Alfred Christensen: Ja, hvis vi altsaa ikke kunne hjælpe Fuglene med en Lov, og den højtærede Landbrugsminister ikke kan hjælpe dem ved at forbyde Handelen, saa vil jeg bede den højtærede Landbrugsminister om at hjælpe saa meget, maaske gennem sin Kollega, Justitsministeren, at Politimestrene faa et virkeligt Tilhold om at passe paa at fange disse Vagabonder, naar de tage vore Fugle.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen om Indstillingen sluttet.

Formanden: Afstemningen vil finde Sted senere hen sammen med Afstemningen over det andet Indstillingspunkt.

Martin Olsen: Jeg skal ikke trætte det høje Ting længere, men jeg vil dog gøre en enkelt Bemærkning angaaende Andragendet under Nr. 2, og hvad der derom er udtalt. Det er blevet fremhævet ret stærkt, at der her skulde foreligge en tvungen Voldgift, og den ærede Ordfører indstiller altsaa til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse at tage denne

Sag op og eventuelt at fremkomme med Forslag — det maa vel være Meningen — om det samme, man har paa Ny Zeeland. Men det er jo ikke tvungen Voldgift, som der foreslaas, hvad Andragendet i øvrigt ogsaa siger. Det er en Voldgift, hvor der skal voldgives, naar en af Parterne forlanger det, altsaa ikke absolut tvungen Voldgift, hvorved Parterne skulle lade deres Sager afgøre. Og naar dette er Tilfældet, ser jeg ikke ret, at det vil være muligt i ethvert Tilfælde ikke, naar man tager Hensyn til de Parter, det kommer til at gælde, at lovgive paa dette Omraade her i Landet. Thi, som den højtærede Minister en Gang sagde til en Deputation, som kom til ham i den samme Anledning, har saavel Arbejdsgiverforeningen som de samvirkende Arbejderforbund — hvilke to Faktorer vel maa siges at repræsentere den officielle Arbejdsgiverstand og Arbejderstand — ved en Anledning, hvor en tidligere Minister henvendte sig til dem med Forespørgsel om, hvorvidt de ønskede en Lovgivning om Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, sagt, at Tidspunktet hertil ikke endnu var kommet, og at de derfor ikke ønskede en saadan Lovgivning. Det svarede altsaa Ministeren vedkommende Deputation. Og naar Forholdet er det, at de to Organisationer ikke ønskede Indblanding i deres Forhold den Gang — og det ved jeg for Arbejdernes Vedkommende, at de ikke ønske nu, ligesom jeg ogsaa tror at vide det for Arbejdsgivernes Vedkommende — kan jeg ikke rigtig se, hvad en Lov om tvungen Voldgift skulde bevirke. Den kunde kun bevirke dette, at vi fik et Maskineri i Gang, hvorunder Fagforeninger og Arbejdsgiverforeninger kunde registreres, men hvorunder ingen vilde blive registreret. Og det er jo en daarlig Trøst at vide, at man har et saadant dejligt Maskineri, hvorunder de kunne blive registrerede, men de bare ikke blive det. Det er ikke Hensigten. Andragernes Hensigt er vel sagtens at faa det, som kaldes tvungen Voldgift i Stand, for at den kan komme til at virke. Nu vil jeg sige i al Almindelighed, at det at ville opnaa den sociale Fred ved at give Lovbestemmelser er unyttigt, naar de Tvistigheder, som fremkalde social Ufred, bunde saa dybt, at de ikke ere i Stand til at rammes ved Lovbestemmelser. Faglige Tvistigheder fremkomme, fordi der er et Modsætningsforhold til Stede, og dette skaffes ikke bort ved at give Lovbestemmelser. Det bunder dybere, det er en Klasseforskel; kan man jævne den ved tvungen Voldgift eller ved Lov-